

[Undervisningsministeren]

må nu styrke forskningen ved at koncentrere kræfterne, f.eks. ved samling til enheder af en passende størrelse.

Når der i denne forbindelse nødvendigvis må blive tale om at vurdere eller evaluere forskningen, kommer vi ind på et ømtåleligt og vanskeligt emne. Lad mig blot kort sige, at uklare begreber som tværfaglighed og samfundsrelevans efter min mening har spillet en for stor rolle i de senere år på bekostning af en faglig kvalitetsvurdering.

Grundforskningen ved vore universiteter bør først og fremmest vurderes på sin kvalitet, og det vil ikke mindst sige nytænkning og originalitet. Derfor må forskningens frihed i emnevalg og metode bevares. For den målrettede forsknings vedkommende må man i højere grad se på, om den nærmer sig målet i rimelig grad, på en rimelig tid og med et rimeligt ressourceforbrug. Her finder jeg det vigtigt, at jeg som koordinerende forskningsminister bl.a. ved forskningsrådenes medvirken kan tilbyde bistand til vurdering af kvaliteten i sektorforskningen, så dens høje stadi kan sikres. I øvrigt bør tilføjes, at en stor forskermobilitet erfaringsmæssigt bidrager til at sikre kvaliteten.

Dersom de mange forskningspolitiske opgaver, som er antydnet i det foregående, skal løses tilfredsstillende, behøver regering og folketing en kompetent rådgivning. Til dette formål er som bekendt opbygget en organisation bestående af planlægningsrådet for forskningen (PRF) og 6 forskningsråd, hvori flertallet af medlemmer skal være forskere. For tiden kommer disse forskere især fra universiteter og højere læreanstalter. De opgaver i retning af koordinering, omstilling og langsigtet planlægning, som nu skal løses, vil stille voksende krav til forskningsrådsorganisationen. PRF har iværksat udarbejdelsen af en planredegørelse for forskningen, som ventes færdig i begyndelsen af 1984. Redegørelsen vil ud over at give et overblik over den samlede forskningsindsats give mulighed for at vurdere, om den nuværende rådgivningsstruktur er tilstrækkelig til at varetage den overordnede og langsigtede rådgivning eller muligvis bør ændres og styrkes.

Foreløbig er der konstateret et behov for øget kontakt med sektorministerierne, og et tværministerielt kontaktudvalg er etableret, som bl.a. har til opgave at bistå ved udarbejdelsen af planredegørelsen.

Foreløbige initiativer.

De foranstående overvejelser har foreløbig konkretiseret sig i følgende:

a. Apparaturfornyelse. Regeringen vil gennemføre den foregående regerings planer om en højest tiltrængt fornyelse af forskningsapparatet ved vore universiteter og højere læreanstalter. Som led i dette er der på finanslovsforslaget for de kommende 4 år som en nødplan afsat i alt 90 mill. kr., og dette beløb agter regeringen ikke at spare væk. Jeg lægger vægt på, at administrationen af pengene sker i samarbejde med PRF, og at vi får et sandfærdigt billede af apparaturbehovets omfang, så vi i 1985 kan tilrettelægge dispositioner på længere sigt.

b. Forskerrekruttering. Med henblik på at sikre forskningens fornyelse og tilgangen til forskningen af talentfulde unge agter jeg i nær fremtid at søge folketingets tilslutning til gennemførelsen af en langsigtet plan for tilgangen af yngre forskere. Det centrale i planen, der bygger på et oplæg fra PRF, er, at der ved hjælp af ca. 100 ekstra nyansættelser pr. år frem til 1993 opbygges en pulje af tidsbegrænsede stillinger, hvorfra der kan rekrutteres til faste videnskabelige stillinger. Der vil blive redegjort for nærmere enkeltheder i planen i forbindelse med ansøgningen. Her skal kun fremhæves, at det er vigtigt, at stillingerne gøres attraktive, især på områder hvor konkurrencen er stor, f.eks. datalogi.

c. Forskermobilitet. Foranstaltninger til forøgelse af forskermobiliteten vil blive søgt fremmet. Regeringen vil tage en vifte af foranstaltninger under overvejelse. Som eksempler på muligheder kan nævnes etablering af orlovsordninger for fastansatte ved universiteterne, muligheder for arbejdsnedtrapning kombineret med deltidspensionering for ældre forskere, kombinationsstillinger (dvs. samtidig ansættelse to steder), etablering af udvekslingsordninger mellem universitetssektoren og forskningsenhederne uden for denne sektor (herunder overførsel af pensionsrettigheder uden tab), regler om forflyttelse i tilfælde, hvor en institution ønsker at nedlægge et fag, støtteordninger ved flytning samt benyttelse i højere grad af de internati-